

نبی کریم بيمثال عادل ۽ قاضي

*زرينه قاضي

نظير احمد چاچر

لقد كان لكم رسول الله اسوة حسنة لمن كان يرجو الله واليوم الآخر
نبی کریم جن جي زندگي انهن جو اٿڻ ويهڻ کائڻ پئڻ
هڪ بيمثال نمونو هئي انهن زندگيءَ جي هر هر پهلوءَ کي انين نپايو
جنهن جو مثال ڪوئي به نٿو ٿي سگهي بيشڪ هو انسان ڪامل ۽ بيمثال
هنا الله تعالى قرآن پاڪ ۾ فرمايو:

لقد كان لكم في رسول الله اسوة حسنة لمن كان يرجو الله واليوم الآخر
”بيشڪ رسول کریم جي ذات توهان جي لاءِ بهترين مثال آهي انهن
جي لاءِ جيڪي الله تي ۽ آخرت جي ڏينهن تي يقين رکڻ ٿا.“

نبی کریم جن جي ذات اقدس ظاهري ۽ باطني
خوبين جي اعتبار کان هڪ مڪمل ذات آهي اها ڪامل ذات سڀني انسان
جي سڀني عملي ۽ ارتقائي مرحلن جي لاءِ رهنمائي جو ڪم ڪري ٿي.
(1)

هر ڪجا بيبي جهان رنگ و بو آنڪه از خاکش برويد آرزو
پازنود مصطفيٰ اورا بها است پاهنوز اندر تلاش مصطفيٰ است
اهو ئي سبب آهي جو پاڻ سڳورن جي ذات اقدس
سڀني انسانن جي لاءِ رهنمائي جو مرتبو رکي ٿي. پاڻ سڳورن جي
ذات ملڪ جي حڪمران، جرنيل، جج، امام مطلب هر حيثيت هڪ
نمونو آهي ۽ مڪمل اخلاقي جو مجموعو آهي.

نبی کریم بطور عادل ۽ منصف به انسانيت جي لاءِ
هڪ بهترين نمونو هئا. قرآن پاڪ ۾ ڪيترين ئي جاين تي
الله پاڪ ان ڳالهه کي بيان فرمايو آهي ته ان نبی کي قاضي مقرر ڪيو
آهي. نبی کریم ماڻهن جي وچ ۾ صلح ۽ صفائي جي فيصلا ڪرڻ جي
لاءِ الله جي طرفان مقرر هئا. تنهنڪري الله پاڪ سورة المائدہ جي آيت
48 ۾ فرمائن ٿا ته

*گورنمنٽ گرلز هائر سيڪنڊري اسڪول اينڊ ڪاليج پنو عاقل سکر

واقرنا لايك الكتب بالحق مصد قالما بين يديه من الكتب و مهينما
عليه فاحكم بينهم بما انزل الله ولا تتبع اهلوانهم عما جاتك من الحق

(2)

”اي انسان توهان تي سڄو ڪتاب نازل ڪيو آهي جيڪو اڳ وارين ڪتابن
جي تصديق ڪري ٿو ۽ انهن جو محفظ ۽ نگهبان آهي بس توهان اي
نبيؐ ماڻهن جي وچ ۾ جيڪو الله تعاليٰ نازل فرمايو آهي ان جي مطابق
حڪم ڪندا ڪريو ۽ جيڪو (دين) حق توهان وٽ اچي چڪو آهي ان کي
چڏي ڪري انهن جي خواهشن جي پيروي نه ڪريو.“

ان آيت سڳوري جي شان نزول ۾ حضرت ابن عباس
جي هڪ اثر ۾ محمد اسحاق کان روايت آهي ته:

حضرت ابن عباس کان روايت آهي ته ڪعب بن اسد
۽ ابن صلوبا ۽ عبدالله ابن سوريا ۽ شاس ابن قيس هڪ بني کي چوڻ
لڳا ته محمدؐ وٽ هلجي ۽ ان کي دين کان گمراهه ڪجي تنهنڪري آهي
پاڻ سڳورن وٽ آيا ۽ چيائون ته اي محمدؐ توهان کي خير آهي ته
اسان تهودين جي شرفاءَ ۽ سربراهين مان آهيون اڳر اسان توهان جا
پونلڳ ٿي ويا سين ته تهودي توهان جا پونلڳ ٿي ويندا ۽ اسان جي
مخالفت نه ڪندا. اسان جو پنهنجي قوم سان هڪ جهڙو آهي اهو اسان
توهان وٽ آئيندا سين پوءِ توهان اسان جي حق ۾ فيصلو ڪجو ته اسان
توهان تي ايمان آڻيندا سين نبي ڪريمؐ جن ڳالهه کان انڪار ڪري ڇڏيو
ان تي هيءَ آيت نازل ٿي: (3)

يا اهل اللكتب قد جاءكم رسولنا بين لکم كثيرا مما كنتم تخفون من

الكتب ويعفون عن كثيرا قد جاءکم من الله نور وڪتاب مبين (4)

ترجمو: اي اهل ڪتاب بيشڪ اسان جو رسول توهان وٽ اچي چڪو
آهي جيڪو ڪتاب الله (توريت انجيل) جي ڪيترين ئي ڳالهين کي توهان
جي سامهون ڪرلي ڪري بيان ڪري ٿو جن کي توهان لڪائيندا آيا آهيو ۽
ڪيترين ئي ڳالهين کان درگزر ڪري ٿو. بيشڪ توهان وٽ الله جي
طرف کان نور ۽ روشن ڪتاب اچي چڪو آهي.

مطلب ته قرآن ڪريم گذريل ڪتابن جي وقتي ۽
عارضتي حڪمن کي چڏي ڪري باقي سڀني تعليمات ۽ اصول حڪمن تي
مشتمل جامع ڪتاب آهي. مطلب ته گذريل ڪتابن ۾ اهل ڪتاب پنهنجي

مرضيءَ سان جن ڳالهين کي تبديل ڪري ڇڏيو هيو ۽ انهن کي ناقابل اعتماد بڻائي ڇڏيو هيو انهن کي بي نقاب ڪري اصل ڪتاب ۽ سموري تعليمات جي حفاظت به ڪري ٿو.

وڌيڪ تفصيل لاءِ هيٺيون آيتون پيش نظر آهن.

انا انزلنا اليك الكتاب بالحق لتحكم بين الناس بما اراك الله ولا تكن للخائفين خصيما (5)

”اي نبي (ﷺ) اسان توهان جي طرف حق سان ڪتاب نازل ڪيو آهي ته جنهن توهان الله جي ڏيکاريل رستي جي مطابق فيصلو ڪريو ۽ توهان خيانت ڪندڙن جا طرفدار هرگز نه ٿيو.“

”خائفين“ مراد آهي مسلمان آهن جيڪي انهن سان گڏ هيا جيڪي گنهگار هئا ۽ بي گناهن کي ڦاسائڻ پيا.

الله تعاليٰ نبي ڪريم ﷺ کي هدايت ڪئي ته توهان پنهنجي خداداد بصيرت کان ڪم وٺي مجرم کي سزا ڏيو ۽ ڪنهن جي ڳالهه نه ٻڌو.

”بما اراك الله“ ۾ ڪتاب ۽ سنت جي مخصوص حڪمن

سان گڏ رسول الله ﷺ جا سڀني اعتمادي فيصلا به شامل هئا. لهنذا رسول الله ﷺ جا سڀني فيصلا سنت جي مطابق هوندا نبي ڪريم ﷺ کي حڪم آهي ته توهان پنهنجي فيصلا ڪن حيثيت جو اعتراف ڪريو ۽ عدل ۽ انصاف جي طرز عمل جو اعلان ڪريو. (6)

قل امنت لما انزل الله من ڪتاب و امرت لا عدل بينكم (7)

”اي نبي ڪريم ﷺ توهان چئو ته مان ايمان آندو آهي ان ڪتاب تي جيڪو الله نازل ڪيو آهي ۽ مون کي حڪم ڏنو ويو آهي ته توهان جي رڃ ۾ انصاف ڪريون.“

مسلمانن جي لاءِ انهن فيصلن جي آڏو پنهنجي ذاتي

راءِ ۽ شخصي خواهش کي ترجيح ڏيڻ ايمان جي گهرجن جي خلاف آهي ۽ انهن جي گمراهي جي زبردست دليل آهي. ارشادِ رباني آهي ته:

وماكان يموئن ولا مومنة اذا قضي الله ورسوله امرا انيكون لهم

الخيرة من امرهم ومن يعص الله ورسوله فقد ضل ضلالا مجينا (8)

”۽ ڪنهن مومن مرد ۽ عورت کي اهو حق نه آهي ته جڏهن خدا ۽ ان جو رسول ﷺ کوني حڪم ڪن ته هو ان ۾ پنهنجي به ڪاٺي مرضي شامل ڪن ۽ جيڪو به کوني الله ۽ ان جي رسول جي نافرمان ڪري اهو صريح گمراهه ٿي ويو.“

هن آيت ۾ الله ۽ ان جي رسول ﷺ جي فيصلي جي ڳالهه ڪئي وئي آهي ته مومن کان اهو اختيار ڪميو ويو آهي ته اهو الله ۽ ان جي رسول ﷺ جي حڪم جي نافرماني نه ڪري بلڪه وضاحت سان اهو بيان ڪيو ويو آهي ته الله تعاليٰ جي رسول ﷺ جي حڪم اڳيان جهڪڻ ايمان جو معيار آهي.

پاڻ سڳورن جن نظام قضاء جي لاءِ تفصيلي حڪم ڏنا آهن ۽ انهن نظامن کي پيش نظر رکندي نظام عدل جون ڪيتريون ئي پريشانيون دور ٿي سگهن ٿيون پاڻ سڳورن عهده طلب ڪرڻ کي سخت ناپسند فرمايو ۽ قاضيءَ جي عهدي کي نازڪ ترين قرار ڏنو.

نبی کریم جن قاضين جي ٿي قسم بيان فرمايا آهن حق ۽ انصاف کي پلاني جو مرڪز قرار ڏنو آهي. حضرت بريدہ ڪن روايت آهي ته:

”رسول الله جن فرمايو قضاء جو منصب ٽن قسمن جو هوندو آهي جن مان هڪ جنت ۾ ۽ ٻه دوزخ ۾ ويندا آهن جنت ۾ اهو قاضي ويندو جنهن حق کي سڃاتو ۽ حق سان فيصلو ڪيو ۽ جنهن حق کي سڃاتو ۽ فيصلي ۾ ظلم ڪيو اهو دوزخ ۾ ويندو ۽ جنهن مٿهن جي رڃ ۾ پنهنجي جهالت سان فيصلو ڪيو ۽ حق کي نه سڃاتو اهو بي دوزخ ۾ ويندو.“ (9)

قاضيءَ جي عهدي جي نزاکت بيان ڪرڻ کان پوءِ پاڻ سڳورن قاضيءَ جي لاءِ عملي رهنمائي جا اصول به بيان فرمايا آهن. حديث جي ڪتابن اهي هدايتون موجود آهن جيڪي معاذ ابن جبل ۽ حضرت علي کي يمن موڪليندي پاڻ سڳورن فرمايون هيون.

حضرت معاذ ابن جبل ڪن روايت آهي ته جڏهن رسول الله انهن کي يمن روانو فرمايو ته پڇڻون ته جڏهن توهان وٽ ڪوئي فيصلو ڪڍي اچي ته ڪيئن فيصلو ڪندؤ؟ عرض ڪيم ته ڪتاب الله جي مطابق فيصلو ڪندم اگر ڪتاب الله ۾ اهو نه ملي ته؟ عرض ڪيم ته سنت رسول جي مطابق فرمايا اگر سنت رسول ۾ به اها ڳالهه نه ملي ته پوءِ؟ چيائون پنهنجي راءِ سان اجتهاد ڪندم ان ۾ ڪوتاهي نه ڪندم. معاذ فرمائن ٿا ته اهو ٻڌي ڪري رسول الله جن ان جي سيني تي هٿ هنيو ۽ فرمائون ته سڀ تعريفون ان خدا جي لاءِ آهن جنهن رسول الله جي رسول کي ان ڪم جي توفيق ڏني جو ان کان الله جو رسول راضي ٿي. (10)

اهي ٻئي آيتون ۽ حديثون ٻڌائين ٿيون ته نبی کریم ﷺ جن پنهنجو پاڻ يا مسلمانن جا بٽايل جج نه هئا پر الله تعالیٰ جا مقرر ڪيل جج هئا. حضرت علي فرمائن ٿا ته رسول الله ﷺ جن مون کي يمن جو عامل ڪري موڪليو مون انهن کي عرض ڪيو اي الله جا رسول! توهان مون کي ايڏي وڏي ذميواري ڏني رهيا آهيو جڏهن ته آءٌ نوجوان آهيان ۽ حڪومت ڪرڻ جو طريقو به مون کي خبر نه آهي. پاڻ سڳورن ﷺ فرمايو ته الله تعالیٰ تنهنجي دل جي رهنمائي ڪندو ۽ تنهنجي زبان کي محڪم رکندو وري فرمايائون ته جڏهن به ماڻهو توهان وٽ ڪوئي معاملو کڻي اچن ته پهرين جي حق ۽ ايمتائين فيصلو نه ڪجانين جيستائين ٻئي جو بيان نه ٻڌين ڇو ته ان جو بيان فيصلو ڪرڻ ۽ تنهنجي مدد ڪندو.

حضرت علي ﷺ فرمائين ٿا ته ان کان پوءِ مون کي ڪڏهن به ڪنهن به فيصلي ڪرڻ ۾ مشڪل نه ٿي.
پاڻ سڳورن ﷺ جن ان ارشاد مان معلوم ٿو ٿئي ته قاضيءَ جي لاءِ اصل شيءِ ان جو خلوص آهي. اخلاص جي صورت ۾ ان جي فيصلن جي نوعيت مختلف هوندي آهي.
حضرت عبدالله بن عمر کان روايت آهي ته حضور ﷺ جن فرمايو ته جڏهن حاڪم فيصلو ڪرڻ ويهي ته اجتهاد ڪري اگر ان جو فيصلو حق بجانب هوندو ته ان کي ٻيو ثواب ملندو ۽ اگر ڪوشش کان پوءِ به فيصلي ۾ غلطي ٿي هڪ ثواب ملندو.

حضرت ابو بڪر فرمائين ٿا: پاڻ سڳورن ﷺ جن فرمايو ته قاضيءَ کي ڪاوڙ جي حالت ۾ فيصلو نه ڪرڻ گهرجي. (11)
حضرت بريدہ چون ٿا ته نبی کریم ﷺ جن فرمايو ته قاضين کي پنهنجي پگهار کان وڌيڪ ڪجهه وصول نه ڪرڻ گهرجي ڇو ته ان کان بغير نظام عدل مستحڪم نه رهي سگهندو پگهار کان وڌيڪ اگر هو وٺندو ته اها خيانت هوندي. (12)

نبی کریم ﷺ جن اڳيان قتل، زنا ۽ چوريءَ جا مقدمات پيش ٿيا پاڻ سڳورن ﷺ جن الله جي هدايت جي مطابق فيصلو ڪيا.
چوري/مِرَقَه

حضرت عائشه فرمائين ٿيون ته قريش هڪ عورت جي باري ۾ فڪر مند هئا جنهن عهد نبوي ۾ فتح مڪي جي موقعي تي چوري ڪئي هئي چوڻ لڳا ته هن جي سفارش نبی کریم ﷺ جن کي ڪيل ڪندو؟ ڪجهه ماڻهن چيو ته حضرت اسامه حضور ﷺ جن جا پيارا آهن اهي

ني اها جرات ڪري سگهن ٿا انڪري حضرت اسامه نبي ڪريم ﷺ جن کي سفارش ته پاڻ سڳورن جي چهري مبارڪ جو رنگ بدلجي ويو ۽ پاڻ فرمايائون ته تون خدا جي حدن ۽ سفارش ٿو ڪرين. حضرت اسامه جن فرمايو اي الله جا رسول! منهنجي لاءِ الله کان معافي گهرو جڏهن شام ٿي ته حضور ﷺ جن بيهي ڪري خطبو ڏنو الله جي اهڙي تعريف ڪئي جنهن جو هر حقدار آهي پوءِ فرمايائون ته انهيءَ ئي سبب جي ڪري توهان کان پهريان ماڻهو هلاڪ ٿيا ڇو ته جڏهن انهن مان ڪوئي امير ماڻهو چوري ڪندو هيو ته ان کي ڇڏي ڏيندا هئا ۽ اگر ڪوئي غريب ڪندو هيو ته ان کي سزا ڏيندا هئا ۽ مان ان ذات جي قسم ٿو ڪٿا جنهن جي قبضي ۽ منهنجي جان آهي ته اگر محمد ﷺ جي ڏيءَ فطمه به چوري ڪري ها ته مان ان جو به هٿ ڪٽيان ها پوءِ پاڻ سڳورن ان عورت جي هٿ ڪٽڻ جو حڪم ڏنو. (13)

پاڻ سڳورن ﷺ جن چوري جي سزا جي لاءِ مقدار جو

يقين به فرمايو.

زنا

حضرت ابوهريره کان روايت آهي ته هڪ ماڻهو

نبي ڪريم ﷺ جن وٽ آيو پاڻ سڳورن ﷺ جن مسجد ۾ هئا ان نبي ڪريم ﷺ جن کي سڏيو ۽ چيو اي الله جي رسول مان زنا ڪئي آهي پاڻ سڳورن ڳالهه کي ٻڌو ان ٻئي ڪيائون ان چار مرتبه اقرار ڪيو بس جڏهن چار دفعه پنهنجي خلاف شاهد ٿئي ته حضور ﷺ ان کي ويجهو اچڻ لاءِ چيو ۽ پڇڻونس ته تون چرو آهن هن چيو نه وري پڇڻونس ته تون محسن (شادي شده انسان) آهن چوڻ لڳو ها پاڻ سڳورن فرمايو هن کي وٺي وڃوس ۽ رجم ڪيوس ابن شهاب چون ٿا ته مون کي هڪ ماڻهو ٻڌايو جنهن حضرت جابر بن عبدالله کي اهو چوندي ٻڌو ته مان به انهن مان هيس جن رجم ڪيو اسان ان کي عيدگاه ۾ رجم ڪرڻ شروع ڪيو جڏهن ان کي پٿر لڳا ته پڇي ويو اسان ان کي حره ۾ وڃي پڪڙيو سين ۽ سنگسار ڪيو سين. (14)

حلف ۽ حرمت/ حلال ۽ حرام

ابن سعد فرمائن ٿا ته:

فحرم رسول الله ﷺ الحمز الايسية ولحوم البغال ول كل ذي ناب من السباع و كل ذي مخلب من النظير و حرم المجمة والخمسة والنهيت. (15)

”بس پاڻ سڳورن جن پاليل گڏهن، خچرن ۽ درندن ۽ انهن پکين جو جيڪي پنهنجي _____ سان چيري ڪري کتن اهڙن پکين کي حرام قرار ڏنو پاڻ سڳورن مردار پکي ڏاڙي ۽ ڪسيل مال کي به حرام قرار ڏنو.“

حضرت ابو موسیٰ حضور جن کا پڇيو ته اسان کي انهن ٻن شرابن جي باري ۾ ٻڌايو جيڪي اسان يمن ۾ ٺاهندا هئا. هڪ التبع جيڪا ماڪيءَ مان ڪڍي ويندي آهي ايسٽئين جو تيز ٿي وڃي ۽ ٻيو المزور جيڪا جون مان ڪڍي ويندي آهي ايسٽئين جو تيز ٿي ويندي آهي. پاڻ سڳورن جن فرمايائون ته هر نشي واري شيءِ حرام آهي.

نڪاح

حضرت خفاء خدام انصاريه فرمائن ٿيون ته هونيبه(بيوه) هي ان جي والد ان جو نڪاح ڪري ڇڏيو جيڪو ان کي ناپسند هو اها پاڻ سڳورن وٽ وٺي پاڻ سڳورن ان جو نڪاح رد ڪري ڇڏيو. (16)

حضرت ابن عباس ڪن روايت آهي ته هڪ ڪنواري جو ڪري نبی کریم جن وٽ آئي ۽ چوڻ لڳي ته ان جي پيءُ ان جو نڪاح ان جي مرضيءَ کان بغير ڪيو آهي پاڻ سڳورن ان کي اختيار ڏنو ته (چاهي ته نڪاح قائم رکي چاهي ٽوڙي ڇڏي). (17)

خلع

حضرت ابن عباس ڪن روايت آهي ته ثابت بن قيس بن شماس جي زال نبی کریم جن وٽ آئي ۽ چيائين اي الله جا رسول مان ثابت جي دين ۽ اخلاق ۾ ڪوئي عيب نٿي ڏسڻ جڏهن ته مون کي انديشو آهي ته مان ان جي فرمانبرداري نه ڪري سگهندم. پاڻ فرمايائون ته ڇا تون ان جو باغ ان کي موٽائي ڏيندين؟ چوڻ لڳي ها ان باغ موٽائي ڏنو ۽ نبی کریم جن ان جي جدائي جو فيصلو ڪري ڇڏيو. (18)

طلاق

زڪاته بن عديزيدي بنو مطلب جي پاءُ پنهنجي زال کي هڪ ئي وقت ۾ ٽي طلاقون ڏنيون پوءِ ان کي افسوس ٿيو ته حضور جن پڇس ته تون ڪيئن طلاق ٿئي هئي؟ ان چيو ته مان ٽي طلاقان ٿنم پاڻ فرمايائون هڪ ئي وقت ۾ ان چيو ها! ته پاڻ سڳورن فرمايو ته اها هڪ آهي چاهين ته رجوع ڪر بس ان رجوع ڪري ورتو.

لعان

لعان جي مقامي ۾ به نبي ڪريم جن جا بصيرت افروز ارشاد ملن ٿا. مثلاً حضرت ابو هريره ڪنن روايت آهي ته هڪ ماڻهو پاڻ سڳورن جن وٽ آيو ۽ چيائين اي الله جا رسول مون کي ڪاري رنگ جو پٽ ڄميو آهي پاڻ سڳورن فرمايو ڇا تو وٽ اٺ آهن ان چيو ها. پاڻ پڇيائونس ڪهڙي رنگ جا ان چيو ڳاڙهي رنگ جا پاڻ پڇيس ڇا ڪوئي خاڪي به آهي؟ ان چيو ها. پاڻ پڇيائونس ڇو ٿيو؟ ان چيو ڪنهن رڳ جي ڪري ٿيو هوندو. پاڻ جن فرمايو شايد تنهنجو اهو ٻار به ڪنهن رڳ جي ڪري ڪارو ٿيو هجي.

حضرت عبدالله کان روايت آهي ته انصار قبيلي جي هڪ مرد پنهنجي زال تي تهمت هڻي ته نبي ڪريم جن ان کان قسم کڻايو پوءِ ٻنهي ۾ جدائي ڪرايائين.

حضانة

امام ابن قيم حضانة جي باري ۾ رسول الله جي پنج

فيصلا آهن.

1. حضرت حمزه جي ڌيءَ ان جي ملسيءَ جي سپرد ڪئي جيڪا حضرت جعفر بن ابي طالب جي نڪاح ۾ هئي فرمايائون ته ملسي ماءُ جي جڳهه تي هوندي آهي ۽ اگر چوڪري آهي ملسيءَ جو نڪاح ٿيڻ کان پوءِ به ان جي حضانة جو حق ختم نٿو ٿئي.
2. هڪ ماڻهو پنهنجي نابالغ چوڪري کي رسول الله جن وٽ آندو هو ۽ ان چوڪري جي ماءُ ان چوڪري جي باري ۾ جهڳڙو ڪري رهيا هئا ماءُ مسلمان نه هئي پاڻ سڳورن پيءُ کي هڪ جڳهه تي ۽ ماءُ کي ٻيءَ جڳهه تي ويهاريو پوءِ ٻار کي اختيار ڏنو ۽ فرمايائون اي الله ان جي رهنمائي فرمائ بس هو ماءُ جي طرف هليو ويو. (19)
3. رفع بن منان مسلمان ٿيو ۽ ان جي زال مسلمان ٿيڻ کان انڪار ڪري ڇڏيو پوءِ اها نبي ڪريم جن وٽ آئي ۽ چيائين ته منهنجي ڌيءَ کير ڇڏي ڏنو آهي رافع چيو ته ڌيءَ منهنجي آهي. رسول الله رافع کي چيو هڪ ڪنڊ ۾ ويهي رهه ۽ عورت کي ٻئي ڪنڊ ۾ ويهاريائون ۽ ٻار کي وچ تي ويهاريائون ۽ چيائون

ان کي سڏ ڪريو اها ماءُ جي طرف ماڻل ٿي پائڻ
فرمائون الاهي ان جي رهنمائي فرمائ بس هوءَ
پيءُ جي طرف ماڻل ٿي ته پيءُ ان کي کڻي
ورنو. (20)

حضور ﷺ جن وٽ هڪ عورت آئي ۽ چوڻ لڳي ته
منهنجو مڙس چاهي ته منهنجي پٽ کي وٺي وڃي
حالانڪه اهو مون کي ابو عتبہ جي ڪوھه تان پائي
پياريندو آهي. حضور ﷺ جن فرمايو پڪا ڪيو مڙس
چيو ته منهنجي پٽ جي لاءِ ڪير آهي جيڪو مون سان
وڙهي نبي کریم ﷺ جن فرمايو هي تنهنجو پيءُ ۽ ماءُ
آهن جنهن جو چاهين هٿ پڪڙي ان ماءُ جو هٿ
پڪڙيو ۽ اها هن کي وٺي هلي وئي. (21)

هڪ عورت حضور ﷺ جن وٽ آئي ۽ چوڻ لڳي اي
الله جا رسول ﷺ منهنجو هي پٽ آهي پنهنجي پيٽ ان
جو ڊرتن رهيو آهي منهنجي ڇاڻي ان جي مشڪ
رهي آهي ۽ منهنجي جهول ان جو پينگهو ان جي
پيءُ مون کي طلاق ٿئي ڇڏي ۽ هاڻي اهو هن کي به
ڪمڻ چاهي ٿو. پاڻ فرمائون ته جيستائين تون
نڪاح نه ڪرين ان جي پالنا جي وڌيڪ حقدار
آهين. (22)

پاڻ سڳورن ﷺ جن هڪ قاضيءَ جي حيثيت سان
بينظير منت ڇڏي آهي. جنهن کي اڻٺڻ سان انساني معاشر و عدل جي
بهترين معيار سان مستفيد ٿي سگهي ٿو.

اللهم صلي على محمد و آله و اصحابه اجمعين (آمين)

حواشی و حوالہ جات

1. ابو دائود سلیمان بن اشعث السجستانی (م 0275) السنن مطبع
السعاده مصر 1950 حمص 1971
2. المائده 48، 15
3. تفسیر ابن کثیر 68/2
4. المائده 15
5. النساء 65
6. المائده 15
7. الشوری 15
8. النساء 45
9. ابو دائود باب فی القاضی ینتظی 5/4
10. ابو دائود کتاب الاجتهاد الراي فی القضا 18/4
11. ابو دائود کتاب الامارت والخراج باب فی ارزاق العمال
303/3
12. مسلم کتاب الحدود باب قطع المسارق الشریف وغیره 114/5
13. بخاری کتاب الحدود باب الکراهیة الشفاعة 16/8
14. بخاری کتاب المحاربین من اهل الکفر والردة بالا یرجم
المجنون 22 21/7
15. اسان کامل ڈاکٹر خالد علوی الفیصل نشتران و تلجران کعب
2005 اردو بازار لاہور
16. بخاری کتاب النکاح اذا زوج ابنته وهي کارهته 135/6
17. ابو دائود کتاب النکاح فی البکریزوجها ابوها ولا یرجمها
313/4
18. بخاری کتاب الطلاق باب الخلع 41 17/6
19. ابو دائود کتاب الطلاق باب من احق بالولد
20. مسلم کتاب الاقضية باب اجر الحاکم اذا اجتهد 131/5
21. ابو دائود کتاب الطلاق باب اذا اسلم احد الابوين 679/2
22. ابو دائود کتاب الطلاق باب ابی ابوين 158/7